

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném
předsedkyně JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a soudců JUDr. Aleše Korejtky
a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: **P. B.**
zastoupený advokátem JUDr. Alešem Popelkou
sídlem třída Míru 92, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje, IČO 70892822**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2024, č. j. SpKru 16789/2023-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Holice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 6. 1. 2023, č. j. MUHO/00338/2023. Prvostupňovým rozhodnutím byly zamítnuty námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče podle zákona č.

361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), a provedený záznam dvanácti bodů v registru řidičů byl potvrzen. Tato skutečnost má za následek pozbytí řidičského oprávnění žalobce podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasné podanou žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Žalobce považuje odůvodnění prvostupňového rozhodnutí za *fatální pochybení*, neboť správní orgán I. stupně uvedl, že jeho námitky shledal *neodůvodněnými*. Námitky však byly odůvodněny, a to velice podrobně. Už jen na základě tohoto nepravdivého tvrzení měl žalovaný prvostupňové rozhodnutí zrušit.
3. Dále žalobce uvedl, že příkazové bloky, které byly podkladem pro zápis bodů do jeho bodového hodnocení řidiče (zejména bloky ze dne 14. 2. 2022, 7. 9. 2020, 1. 10. 2021 a 19. 5. 2021, ale též ze dne 4. 10. 2022 a 10. 3. 2022) nelze považovat za rozhodnutí o přestupcích, neboť nesplňují zákonné náležitosti. Takováto vadná rozhodnutí jsou podle žalobce nicotná a nemohou být způsobilým podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče.
4. Ve vztahu k jednotlivým příkazovým blokům pak žalobce konkrétně namítal následující skutečnosti.
5. Žalobce spatřuje rozpor v údajích o místě a času spáchání přestupku, a též v popisu skutku v bloku č. A0504047 Série BA/2017 (ze dne 7. 9. 2020) a v oznámení o uložení pokuty vztahující se k tomuto přestupku. V ulici Husova před č. p. 1116 neplatí jako nejvyšší dovolená rychlost 40 km/hod, ale 50 km/hod. Žalobce dále namítal rozpor v čase spáchání přestupku, neboť v příkazovém v bloku je uvedeno, že přestupek byl spáchán ve 14:33 hodin, zatímco v oznámení je uveden čas 14:35 hodin. Jednoznačnost času spáchání přestupku je naprosto zásadní, aby nemohl být přestupek zaměněn za jiný přestupek a aby nemohl být obviněný potrestán za své jedno jednání vícekrát. Žalobce doplnil, že se na tomto příkazovém bloku nenachází jeho podpis, čímž tedy nepotvrdil, že souhlasil s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, nepotvrdil, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí a ani nepotvrdil převzetí části B bloku, a v konečném důsledku mu rozhodnutí tedy ani nebylo doručeno.
6. Rozpor v údajích o místě a času spáchání přestupku a v popisu skutku žalobce spatřuje také v příkazovém bloku č. N3726294 Série BN/2020 (ze dne 14. 2. 2022) a v oznámení o uložení pokuty k tomuto přestupku. V příkazovém bloku není přesně uvedeno místo spáchání přestupku. Popis skutku v rozhodnutí nebyl vymezen přesným, úplným a nezpochybnitelným místem jeho spáchání, neboť zde bylo uvedeno, že se dopustil přestupku v „ulici Bratří Čapků“ bez bližšího určení přesného místa, přestože tato ulice má cca jeden kilometr na svou délku. Jde-li o časový rozpor, v příkazovém bloku je uvedeno, že se jedná o přestupek ve 14:25 hodin, zatímco v oznámení je uveden čas 14:28 hodin. V pravém dolním rohu příkazového bloku není zřetelný podpis žalobce.
7. Údaj o místě spáchání přestupku uvedený v příkazovém bloku č. S3362566 Série AS/2019 (ze dne 1. 10. 2021) se neshoduje s údajem v oznámení o přestupku. V příkazovém bloku je uvedeno pouze „Choteč 19“, bez určení, zda se jedná o číslo popisné nebo evidenční, bez určení názvu ulice, přestože v Chotči se ulice rozlišují jejich názvy, a dokonce bez určení, o jakou Choteč se jedná. V oznámení o přestupku se již objevuje konkrétní název ulice. Adresa „Choteč 19“ podle žalobce označuje tři rozdílná místa v Chotči (tři rozdílné budovy, tři

rozdílná místa) a tři rozdílné Chotče (jedna Choteč je v Královéhradeckém kraji, druhá ve Středočeském kraji a další v Pardubickém kraji). K tomuto příkazovému bloku žalobce doplnil, že není žalobcem podepsán.

8. Rozpory obsahuje také příkazový blok č. B0250018 Série AB/2017 (ze dne 19. 5. 2021) a oznámení o spáchání přestupku. V příkazovém bloku není uvedena forma zavinění, je zde chybně uvedeno ustanovení právního předpisu, a ani tento příkazový blok není podepsán (bod 12 bloku je prázdný).
9. V neposlední řadě žalobce namítl, že oba správní orgány překročily své kompetence tím, že posuzovaly pravost jeho podpisu. Pravost podpisu může posoudit jen znalec z oboru písmoznalectví, a proto žalobce navrhoval provedení důkazu takovým znaleckým posudkem. Nejenže tento důkaz žalovaný neprovedl, ale ani na tento návrh nereagoval. Stejně tak se žalovaný nevypořádal s návrhem žalobce na provedení důkazu porovnáním záznamu zaevidovaného měřicím zařízením s rozhodnutím o přestupku a s oznámením.
10. Žalobce k žalobě přiložil snímky z portálu z www.mapy.cz znázorňující ulici Husova v Pardubicích a tři rozdílná místa v Chotči (Choteč v Královéhradeckém kraji, ve Středočeském kraji a v Pardubickém kraji).
11. Ze všech výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí. K námitce týkající se toho, že správní orgán I. stupně žalobcovy námitky shledal *neodůvodněnými*, žalovaný uvedl, že se jedná pouze o jazykovou chybu správního orgánu, který tyto námitky považoval za *nedůvodné*. Tento terminologický rozpor vyvstal na základě novely zákona o silničním provozu, neboť ve znění účinném do 31. 12. 2023 ustanovení § 123f odst. 3 hovořilo o neodůvodněnosti námitek, po novele již hovoří o nedůvodnosti. Je zřejmé, že námitky žalobce byly odůvodněné, neboť jeho podání obsahovalo 13 stran odůvodnění.
13. Žalobce v replice setrval na uvedených žalobních námitkách. Poukázal na to, že žalovaný výslovně přiznává rozpor v čase spáchání přestupků, který však následně bagatelizuje. Tvzení žalovaného o pravosti podpisu žalobce na příkazových blocích je pouhou spekulací. Skutečnost, že na území ČR jsou tři rozdílné Chotče, připouští i sám žalovaný. Argumentace žalovaného, že *se s ohledem na místní působnost orgánu, který příkazový blok vydal, musí jednat o Choteč v Pardubickém kraji*, je však nesmyslná a nepravdivá, neboť příkazový blok vydala Policie České republiky, která má celorepublikovou působnost. Žalobce se také ohradil proti tvrzení žalovaného, že účelově podepisuje bloky na jiných místech než k tomu určených. I toto tvrzení je pouhou ničím nedoloženou spekulací. Na druhou stranu tímto žalovaný přiznává, že se podpis na rozhodnutí nenachází tam, kde se nacházet má. Žalobce trvá na tom, že pokud se podpis přestupce nenachází v místě k tomu určeném, nedošlo k potvrzení toho, že přestupce souhlasí s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě.
14. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče na základě těchto šesti záznamů:
 - I. Dne 7. 9. 2020 byly žalobci zaznamenány 2 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Městské policie Pardubice za přestupek podle §

125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, neboť při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 10 km/h a více.

- II. Dne 19. 5. 2021 byly žalobci zaznamenány 2 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Policie ČR za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, neboť při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
 - III. Dne 1. 10. 2021 byly žalobci zaznamenány 2 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Městské policie Pardubice za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, neboť při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 10 km/h a více.
 - IV. Dne 14. 2. 2022 byly žalobci zaznamenány 2 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Policie ČR za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, neboť při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 10 km/h a více.
 - V. Dne 10. 3. 2022 byly žalobci zaznamenány 3 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Městské policie Sezemice za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, neboť při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více.
 - VI. Dne 4. 10. 2022 byly žalobci zaznamenány 2 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Policie ČR za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, neboť při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
15. Na základě výše uvedených záznamů bylo žalobci doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti tomuto podal žalobce námitky a současně navrhl doplnění spisového materiálu o způsobilé podklady, tedy rozhodnutí, kterými měl být žalobce uznán vinným z předmětných přestupků. Správní orgán I. stupně si vyžádal všechny příkazové bloky, které byly podkladem pro provedení záznam dvanácti bodů v registru řidičů a následně posoudil způsobilost všech příkazových bloků. Uzavřel přitom, že příkazové bloky obsahují všechny zákonem stanovené náležitosti, a tedy že jsou způsobilými podklady pro záznam bodů. Námitky žalobce tak zamítl a provedené záznamy o dosažení 12 bodů potvrdil.
16. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Podle žalovaného předmětné záznamy v bodovém hodnocení řidiče byly provedeny správně a v souladu se zákonem, žalobce skutečně 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče dosáhl. S postupem správního orgánu I. stupně se žalovaný zcela ztotožnil a napadeným rozhodnutím proto odvolání žalobce zamítl.
17. Krajský soud v řízení vedeném podle § 65 a násl. s. ř. s. přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

18. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu: *Řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamenaná v registru řidičů stanovený počet bodů.*
19. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu: *Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.*
20. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu: *Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*
21. Podle § 123f odst. 3 věty první zákona o silničním provozu: *Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče nedůvodnými, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.*
22. Předně soud připomíná, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek odpovědi na každou námitku, resp. argument. Rozsah reakce na konkrétní námitky je co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry (proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení), případně (za podmínek tomu přiměřeného kontextu) i s akceptací odpovědi implicitní - tzn., že na námitky lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí orgán veřejné moci prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí [*„není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“* (nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68, rozhodnutí ÚS jsou dostupná na www.nalus.usoud.cz)].
23. Ostatně i Ústavní soud v případě, že námitky stěžovatelů nejsou způsobilé změnit výrok jeho rozhodnutí, tyto nevypořádává (srov. např. nález ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. II. ÚS 2029/08, bod 24), neboť si je plně vědom toho, že požadavky kladené na orgány veřejné moci – pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů – nesmí být přemrštěné. Jiný postup by ohrožoval funkčnost orgánů veřejné moci, především pak jejich schopnost efektivně (zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu) plnit zákonem jim uložené úkoly (k tomu srov. i rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 13. 5. 2020, č. j. 9 As 413/2018-43, bod 21, rozsudky správních soudů jsou

dostupné na www.nssoud.cz). Z výše uvedených důvodů proto např. soud není povinen reagovat na košatou a obsáhlou žalobu stejně košatým a obsáhlým rozsudkem (shodně srov. rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2015, č. j. 10 Afs 18/2015-48, bod 35, popř. rozsudky téhož soudu ze dne 5. 2. 2021, č. j. 5 As 140/2019-93, bod 41, a ze dne 5. 3. 2021, č. j. 5 As 267/2019-106, bod 66). Implicitně lze samozřejmě vypořádat i důkazní návrhy účastníků řízení (viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2019, sp. zn. III. ÚS 35/19, bod 62, či rozsudky NSS ze dne 8. 2. 2017, č. j. 9 Ads 225/2016-61, body 42 a 44, a ze dne 11. 7. 2019, č. j. 5 Ads 213/2018-25, bod 18).

24. Současně platí, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou správně vyřčené, a proto bude soud tam, kde se se závěry správních orgánů shodne, na tyto odkazovat, event. je stručně shrne. Soud přitom není povinen hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, které již přesvědčivě vyslovily správní orgány (podobně srov. např. rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128, popř. rozsudek téhož soudu ze dne 4. 3. 2015, č. j. 6 As 72/2014-88), resp. soud není povinen vše znovu převyprávět „vlastními slovy“ (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 11. 2020, sp. zn. III. ÚS 1889/20).
25. Nyní k samotnému přezkumu.
26. V nyní projednávané věci se jedná o přezkum řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Toto řízení je nutné důsledně odlišovat od řízení o jednotlivých přestupcích, neboť předměty těchto řízení jsou zcela odlišné.
27. V námitkovém řízení správní orgán v zásadě nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě, kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Správní orgán rozhodující o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů ve smyslu § 123f zákona o silničním provozu je totiž oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem, a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu obsahující bodové hodnocení jednání (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). Proto v zásadě nemohou být v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem uplatňovány výtky, které mají místo v řízení o přestupku. Tento typ výhrad překračuje rámec zkoumání podkladového rozhodnutí v námitkovém řízení, neboť k jeho řešení slouží obnova blokového řízení (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019-35, usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, č. 2838/2013 Sb. NSS, rozsudek č. j. 6 As 96/2014-31). V této souvislosti je také nutné zdůraznit, že žádosti o obnovu řízení, ve kterém byla žadateli uložena pokuta v blokovém řízení, se zahajuje řízení o žádosti o obnovu blokového řízení, nikoliv řízení o námitkách proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče.
28. Jinými slovy, námitkové řízení nemá nahrazovat řízení o opravných prostředcích proti podkladovému rozhodnutí, a proto nelze proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů úspěšně uplatnit jakoukoli námitku. V námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že přestupek sice spáchal, ale byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.

29. Naopak nemohou být úspěšné námitky vytýkající příkazovým blokům nejružnější formální vady, které nemohou mít dopad na jejich způsobilost být podkladem pro zápis bodů. Na rozhodnutí vydané v blokovém řízení, tj. příkazový blok, nelze klást stejné požadavky jako na „klasické“ správní rozhodnutí. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti příkazového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na příkazovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost. Zásadní je, aby celkový obsah příkazového bloku v souhrnu dostatečně konkrétně popisoval skutek přestupce.
30. Náležitosti podkladového rozhodnutí, které jsou podstatné pro záznam bodů v registru řidičů, představuje osoba přestupce, skutková podstata přestupku a datum nabytí právní moci (v případě bloku datum vydání). Z nich vyplývá, komu se má v registru zaznačit kolik bodů a od jakého dne (viz § 123b zákona o silničním provozu). U příkazového bloku je pak z hlediska záznamu bodů do registru nezbytnou náležitostí též podpis přestupce, neboť bez něj blok nevyvolává právní účinky (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2011, č. j. 8 As 69/2011-40).
31. Okamžik podpisu příkazového bloku obviněným z přestupku je totiž zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení.
32. V nyní projednávané věci je tak namístě posoudit, zda vady namítané žalobcem mohly mít dopad na způsobilost příkazových bloků být podkladem pro zápis bodů, neboť ne vždy je následkem formálních či obsahových nedostatků příkazového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru.
33. Nejprve krajský soud zabýval námitkou týkající se chybějícího podpisu žalobce na příkazových blocích, neboť jak bylo výše uvedeno, bez této náležitosti nelze příkazový blok pokládat za způsobilý podklad k záznamu bodů do registru řidičů.
34. Krajský soud nepřehlédl, že v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce uvedl: „[ú]častník řízení popírá, že by se přestupků dne 4. 10. 2022, dne 10. 3. 2022, dne 14. 2. 2022, dne 1. 10. 2021, dne 19. 5. 2021 a dne 7. 9. 2020 vůbec dopustil.“ Ve vztahu k příkazovému bloku ze dne 7. 9. 2020 byl žalobce přesvědčen, že *motocykl toho dne v Pardubicích nemohl řídit, neboť motocykl obecně spíše nepoužívá a ten den se nacházel mimo Pardubice, konkrétně v městě Holice.*
35. Oproti tomu v žalobě svou argumentaci žalobce zaměřil primárně na to, že se podpis na příkazových blocích nenachází tam, kde se nacházet má [viz jeho tvrzení „*na místě, kde se má nacházet podpis žalobce (přesně vyznačené místo na formuláři bloku), se jeho podpis (dokonce žádný podpis) nenachází*“ či tvrzení „*řádek (bod 11. bloku) je prázdný*“, ...].

36. Žalobce tak v žalobě upozadil své tvrzení, že *by se přestupků vůbec dopustil* a k jejich případnému (ne)spáchání se vyjadřoval toliko výrazy „v místě *údajného* spáchání přestupku“, „kde mělo k *údajnému* spáchání přestupku dojít“, či „bloky na pokutu k přestupkům, které *údajně* spáchal“. Tvrzenou *údajnost* však blíže nekonkretizoval. Ve vztahu k příkazovému bloku č. N3726294 (ze dne 14. 2. 2022) v souvislosti s podpisem dokonce uvedl: „*[v] pravém dolním rohu není zřetelný podpis žalobce.*“ Zde tedy žalobce nepopírá, že se jeho podpis na příkazovém bloku nenachází vůbec, jako tvrdí ve vztahu k ostatním příkazovým blokům.
37. Lze shrnout, že argumentace žalobce je jednak nejednotná a zároveň obecná. Nelze přistoupit na to, že pouhá ničím nepodložená tvrzení o nepodepsání příkazových bloků sama o sobě postačí pro ustanovení znalce z oboru písmoznalectví, jak žalobce navrhoval, či pro učinění závěru o nezpůsobilosti příkazových bloků. Nadto lze souhlasit s žalovaným, jak uvádí ve svém rozhodnutí (str. 11, 12, 13), že podpisy žalobce, které jsou obsaženy na listinách obsažených ve správním spise (podání námitek, plná moc) se od podpisů pokutových bloků nijak zásadně neliší.
38. Soud zdůrazňuje, že nekonkrétní tvrzení žalobce, že *popírá, že by se přestupků vůbec dopustil*, není způsobilé zpochybnit údaje zaznamenané v příkazových blocích. Za situace, kdy žalobce pouze obecně tvrdil nepravost daného podpisu, nebyly správní orgány povinny jeho pravost posuzovat. Jinými slovy, pokud správní orgány o pravosti podpisu neměly vzhledem ke všem okolnostem případu pochybnosti a žalobce netvrdil nic konkrétního, co by mohlo nasvědčovat tomu, že by podpis na příkazových blocích nebyl jeho, nebylo jejich povinností opatřovat důkazy k prokázání žalobcova tvrzení. Proto také nebyl ze strany správních orgánů důvod vyžádat si ohledně podpisu žalobce na předmětných blocích navrhovaný znalecký posudek (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 4. 2020, č. j. 15 A 116/2017-36, nebo rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 7. 2015, č. j. 57 A 50/2014-92).
39. Nadto nelze opomenout, že se v daném případě nejednalo o jediný přestupek, ale o sérii přestupků ze strany žalobce. Pokud žalobce tvrdí, že různí policisté a strážníci městské policie nezávisle na sobě v šesti případech uložili pokuty příkazem na místě, aniž by žalobce ve kterémkoli z těchto případů příkazový blok podepsal nebo s ním souhlasil, pak bylo na něm, aby taková svá závažná tvrzení konkretizoval a zejména aby uvedl další skutečnosti podporující jeho tvrzení. Žalobce však uvedl zcela paušální námitky, které lze uplatnit šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti. Žalobcovy námitky proto soud hodnotí jako nevěrohodné. V případě, že by žalobce příkazové bloky nepodepsal, zajisté by policisté nepovažovali přestupky za projednané v blokovém řízení. Soud poznamenává, že by bylo možné hovořit o chybě či omylu v případě pochybení jednotlivce, nikoliv však v případě, kdy v šesti různých situacích různí policisté a strážníci vystavili příkazní blok.
40. V této souvislosti lze odkázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 21. 1. 2016, č. j. 6 As 126/2015-42, uvedl: „*[p]olicistu lze obecně považovat za nestranného a věrohodného svědka, neprokáže-li se v konkrétním případě něco jiného. Je tomu tak proto, že policista zásadně nemá na věci a jejím výsledku jakýkoliv zájem, vykonává jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem.*“ Úřední osoby

za standardních okolností nemají na výsledku přestupkového řízení zájem, nejsou-li v řízení prokázány skutečnosti prokazující zaujatost policisty vůči obviněnému. Je proto stěží představitelné, že by v šesti různých případech různí policisté jednali protiprávně ve smyslu maření žalobcova práva na správní řízení. Lze jen doplnit, že ačkoli žalobce napadal všech šest příkazových bloků, ke dvěma z nich nic bližšího neuvedl.

41. Krajský soud na základě obsahu spisu a výše uvedeného uzavírá, že všechny příkazové bloky obsahují podpis přestupce, přičemž nejsou důvodné pochybnosti o tom, že se jedná o podpis žalobce. Je pravdou, že na některých příkazových blocích se podpis nachází mimo k tomu vymezený prostor. S ohledem na nevěrohodnost námitek žalobce nelze vyloučit, že tak činil záměrně, nicméně zásadní je, že je nerozhodné, kde přesně se na příkazovém bloku podpis přestupce nachází. Umístění podpisu přestupce není zákonem předepsáno, je vyžadována pouze jeho přítomnost. Je tak zcela irelevantní, nachází-li se jeho podpis mimo prosto k tomu určený.
42. Krajský soud uzavírá, že tvrzení žalobce, že pokud se podpis přestupce nenachází na přesně stanoveném místě, *nedošlo k potvrzení toho, že přestupce souhlasí s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, nedošlo k potvrzení, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí, a nedošlo k potvrzení převzetí části B bloku (tedy nedošlo k potvrzení přestupce, že mu rozhodnutí, kterým byl uznán vinným z přestupku, bylo doručeno)*, je s ohledem na výše uvedené liché.
43. Žalobce dále namítl nedostatečnou specifikaci míst spáchání přestupků. V příkazovém bloku ze dne 14. 2. 2022 je uvedeno, že přestupek byl spáchán v „ulici Bratří Čapků“ bez bližšího určení, přestože tato ulice má jeden kilometr na svou délku. V příkazovém bloku ze dne 1. 10. 2021 je jako místo spáchání přestupku uvedeno pouze „Choteč 19“, rovněž bez další specifikace.
44. Podle krajského soudu v daném případě uvedená specifikace míst spáchání přestupků ob stojí. Vždy je totiž zapotřebí posoudit, zda je daný skutek ve spojení s dalšími údaji dostatečně konkretizován tak, aby nemohl být zaměněn se skutkem jiným.
45. V příkazovém bloku ze dne 14. 2. 2022 a ze dne 1. 10. 2021 je konkrétní přestupkové jednání žalobce včetně dalších potřebných údajů popsáno jednoznačně a určitě tak, že z něho nevyplývá zaměnitelnost s jiným jednáním. Krajský soud doplňuje, že přezkoumal všechny příkazové bloky, přičemž dospěl k závěru, že ze všech je patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.
46. Krajský soud opakuje, že na příkazový blok nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V této zkrácené formě přestupkového řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku.
47. Judikatura Nejvyššího správního soudu se zároveň odklání od rigidního posuzování příkazových bloků, a naopak zavazuje správní orgány, je-li v celkovém kontextu povaha přestupků srozumitelná, akceptovat i stručné informace. Podle Nejvyššího správního soudu ani námitka nečitelného či dokonce chybějícího místa nebo času spáchání přestupku nemůže v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů vést k revizi zaznamenaných bodů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2020, č. j. 6 As 174/2019-25, ve spojení s usnesením ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019-35). V této

souvislosti lze také odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, kde byl jako způsobilý podklad pro záznam bodů do registru řidičů shledán příkazový blok s označením místa spáchání přestupku toliko „Český Krumlov“. Tedy místní vymezení skutku „v ulici Bratří Čapků (směr Ředice) v Holicích“ považuje soud za dostatečnou místní identifikaci, která v dané věci dostatečně brání zaměnitelnosti skutku, přičemž, jak uvedl žalovaný na str. 8 žalovaného rozhodnutí, v celé délce ulice platí obecná úprava nejvyšší povolené rychlosti 50 km/h. Pokud jde o místní vymezení skutku „Choteč 19“, i to považuje soud za dostatečné, a to vzhledem k tomu, že příkazový blok byl předložen Dopravním inspektorátem Policie ČR v Pardubicích, a vzhledem k tomu, že skutek byl spáchán v Chotči 19, což je ulice Pardubická, přičemž žalobce bydlí v Holicích v okrese Pardubice. Soud tedy s ohledem na souhrn těchto okolností neshledává žádné rozumné pochybnosti o tom, že skutek byl spáchán právě v Chotči v Pardubickém kraji.

48. S ohledem na shora uvedené tak žalobcem namítané nedostatky příkazových bloků nezakládají jejich nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů. Uvedené závěry o způsobilosti příkazových bloků nemohou změnit ani žalobcem namítané časové rozpory spáchání přestupku v příkazových blocích a v oznámení policie o uložení pokuty, kdy se jedná o rozdíl dvou a tří minut. Tyto nepatrné rozdíly zcela jistě nemohou vytvořit prostor pro záměnu konkrétního skutku s jiným skutkem, respektive totožnost skutku je zachována. Proto uvedené žalobní námitky nemohou obstát.
49. Krajský soud souhlasí se žalovaným, že se nejednalo o takové rozpory, které měly dopad na způsobilost příkazových bloků být podkladem pro zápis bodů v registru řidičů. Krajský soud uzavírá, že ve všech případech bylo jednání žalobce v kontextu všech údajů zaznamenaných v příkazových blocích popsáno takovým způsobem, že nejsou zaměnitelná s jiným jednáním.
50. Pokud jde o žalobní tvrzení, že v ulici Husova před domem č. p. 1116 v Pardubicích, který se nachází naproti křižovatce, neplatí nejvyšší povolená rychlost 40 km/h, nýbrž 50 km/h, pak soud zcela odkazuje na objasnění v žalovaném rozhodnutí (str. 6, 7), když žalovaný správně vysvětlil (v souladu s rozsudkem NSS č.j. 2 As 291/2018-43 ze dne 18. 12. 2019), že místní úprava provozu končí s koncem hranice křižovatky, když přitom v dané věci je před i za křižovatkou umístěna svislá dopravní značka B 20a, která stanovuje nejvyšší povolenou rychlost v úseku na 40 km/h. Nadto však platí již shora uvedené, totiž že žalobce měl možnost se bránit přímo na místě samém, pokud se spácháním přestupku či jeho konkretizací a právní kvalifikací nesouhlasil. K tomu lze pouze doplnit, že žalobci byla naměřena rychlost 57 km/h (po odečtu maximální přípustné odchylky měřicího zařízení), tedy žalobce překročil i jím tvrzenou rychlost 50 km/h.
51. Krajský soud považuje za důležité dodat, že všechny výše zmíněné údaje zaznamenané v příkazových blocích byly žalobci známy, mohl proto na ně před podepsáním příkazového bloku reagovat. Pokud chtěl mít žalobce vyšší nároky na detailní popis přestupkového jednání, neměl souhlasit s projednáním přestupku v blokovém řízení, ale měl využít svého práva, které mu nebylo možné odeprít, tj. práva na zahájení správního řízení o přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003-46). Toto své právo však nemůže přenášet do řízení o přezkumu žalovaného rozhodnutí, když v daném případě výše uvedené podklady o spáchaných přestupcích neobsahovaly žádné indicie o vzniku důvodných pochybností týkajících se přestupků, přičemž ani námitky žalobce takové pochybnosti vzbudit nemohly.

52. Na závěr se krajský soud vyjádří také k námitce nevypořádání důkazních návrhů žalobce ze uvedených v odvolání. Žalobce navrhoval provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví a porovnáním záznamu zaevidovaného měřicím zařízením s rozhodnutím o přestupku a s oznámením.
53. Jak bylo vysvětleno výše (viz bod 22 odůvodnění tohoto rozsudku), ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, zpravidla postačují, za podmínek tomu přiměřeného kontextu, i odpovědi implicitní - tzn., že na námitky lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí orgán veřejné moci prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí.
54. Ačkoli se žalovaný k důkazním návrhům žalobce výslovně nevyjádřil, lze ve světle výše uvedeného z odůvodnění napadeného rozhodnutí dovodit, že žalovaný považoval provedení žalobcových důkazních návrhů za nadbytečné.
55. Na druhou stranu je třeba uvést, že se v tomto směru jedná o odůvodnění hraniční a bylo žádoucí, aby se žalovaný k tomuto vyjádřil výslovně, a to i kdyby měl pouze jednou větou konstatovat, že důkazní návrhy žalobce nejsou způsobilé vyvrátit již zjištěné skutečnosti.
56. Krajský soud však i přesto uzavírá, že toto opomenutí žalovaného nedosahuje takové závažnosti, která by mohla způsobit nezákonnost celého rozhodnutí. K tomu viz dále.
57. V této souvislosti krajský soud odkazuje na judikaturu Ústavního soudu, který v souvislosti s posuzováním otázky opomenutých důkazů uvedl, že existence určitého procesního nedostatku nevede vždy k nespravedlnosti soudního řízení v jeho celku (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2007, sp. zn. III. ÚS 535/06, a rovněž nálezy ze dne 6. 3. 2006, sp. zn. IV. ÚS 679/05). Lze také odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2013, č. j. 8 Afs 16/2013-46, kterým NSS právě s odkazem na tuto judikaturu Ústavního soudu potvrdil správnost rozhodnutí krajského soudu, ačkoli se krajský soud nevyjádřil k důkazním návrhům stěžovatele a řízení tím zatížil vadou. V předložené věci však popsaná vada nedosahovala takové závažnosti, jež by mohla způsobit nezákonnost celého rozhodnutí krajského soudu.
58. A právě ke stejnému závěru došel krajský soud v nyní projednávané věci. Správní orgán I. stupně a žalovaný správní orgán řádně zhodnotily podklady pro vydání rozhodnutí, když v souladu s § 123f zákona o silničním provozu a v souladu se shora uvedenou judikaturou NSS vycházely z doručených oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, z kopií jednotlivých příkazových bloků, přičemž uvedenými podklady byla plně prokázána důvodnost provedených záznamů, neboť přestupky spáchané žalobcem byly na základě uvedených podkladů nezaměnitelně identifikovány co do místa, času, způsobu spáchání, právní kvalifikace a identifikace žalobce jako přestupce, který příkazové bloky podepsal. Záznam bodů do registru řidiče žalobce byl proto proveden v souladu s § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu.
59. Krajský soud pro nadbytečnost neprovedl důkaz příloženými snímky z portálu z www.mapy.cz, neboť s ohledem na shora vyloženou argumentaci soudu nemohou přinést další objasnění věci.

60. Pro úplnost krajský soud dodává, že použití výrazu *neodůvodněné* namísto *nedůvodné* je toliko nepřesností ve formulaci správního orgánu I. stupně, která však nijak neovlivňuje zákonnost rozhodnutí. V této souvislosti krajský soud odkazuje na argumentaci žalovaného, se kterou se ztotožňuje, a sice že: „[t]ento terminologický rozpor vyvstal na základě novely zákona o silničním provozu, neboť ve znění účinném do 31. 12. 2023 ustanovení § 123f odst. 3 hovořilo o neodůvodněnosti námitek, po novele již hovoří o nedůvodnosti. Je zřejmé, že námitky žalobce byly odůvodněné, neboť jeho podání obsahovalo 13 stran odůvodnění.“
61. Na základě výše uvedeného soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
62. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., když žalobce nebyl v soudním řízení úspěšný a žalovanému jako správnímu orgánu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rozsah jeho běžné úřední činnosti (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS, běžnou úřední činnost by přesahovaly zejména náklady správního orgánu vynaložené na obranu proti žalobám zjevně šikanózním, viz např. rozsudky NSS ze dne 8. 3. 2012, č. j. 2 As 45/2012-11, ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011-66, č. 2601/2012 Sb. NSS).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 29. ledna 2025

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu